

Deutsche Bank fyrer tusinder – LaRouche havde ret!

24. maj, 2018 – I dag annoncerede Deutsche Bank, at den skærer ned med 7.000 jobs – nogle siger 10.000 – af dens nuværende i alt 97.000 ansatte, og dens selskabs- og investeringsbankvirksomhed forventes at miste 25 % af sine ansatte, for det meste, iflg. Associated Press, i London og New York.

Der kommer mere frem om bankens årlige generalforsamling, som afholdtes i dag, hvor et forsøg på at afsætte Deutsche Banks formand Paul Achleitner mislykkedes med stemmerne 90-9 % til fordel for at beholde ham.

Men reorganiseringen af Deutsche Bank bringer det spørgsmål frem, som rejstes af *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche, der krævede, at banken vender tilbage til de sunde principper for kommerciel bankvirksomhed, som praktiseredes af bankens martrede formand Alfred Herrhausen, der blev myrdet 30. nov., 1989, snarere end at fortsætte den mislykkede model med universel kasinobankvirksomhed.

Netop dette spørgsmål eksploderede i sidste måned, hvor Deutsche Bank trak finansielle hovedoverskrifter den 9. april, da bankens bestyrelse officielt dumpede sin britiske administrerende direktør, John Cryan, og i dag annoncerede massive afskedigelser for at nedskære sin afdeling for giftig investeringsbankvirksomhed.

Cryan blev øjeblikkelig udskiftet med Christian Sewing, der har været i banken siden 1989, og som indikerede, at han ville nedskære investeringsbankdelen. »Det vigtige er at udnytte vore styrkesider og anvise vore investeringer i overensstemmelse hermed. Vi vil samtidig søge at frigive kapacitet for vækst ved at trække os ud af de områder, hvor vi

ikke har tilstrækkelig med indtjening«, sagde Sewing til *Guardian* 9. april. »Vi vil fortsætte vores aktivitet som en investerings- og selskabsbank, og vi vil forblive international, men vi må koncentrere os om det, vi virkelig har et godt kendskab til.«

Guardian citerede også Octavia Marenzi fra konsulentfirmaet Opimas for at sige, at »Vi kan forvente en langt stærkere understregning af det hjemlige, tyske marked, med fokus på kommerciel bankvirksomhed og detailbankvirksomhed, samt formueforvaltning. Det ser ud, som om bestyrelsen kapitulerer på investeringsbankfronten«. Han advarede yderligere, »dette vil ramme Deutsche Banks tilstedeværelse i London særlig hårdt, hvor hovedparten af dens investeringsbankvirksomhed er baseret. Vi forventer at se disse aktiviteter få den rigtige størrelse eller solgt fra, med ledsagende reduktion i medarbejderstaben«.

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor

udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin

beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest: Giv den et gag-bid på, og tøjlen den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscener: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spygate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

**Med de voksende spændinger,
hold jer det store billede
for øje.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller**

**Institut Nyt Paradigme
Webcast**

9. maj, 2018. pdf; dansk

I betragtning af tilstanden i hele Mellemøsten, efter de destruktive krige i Irak, Syrien, Yemen, Afghanistan, er det selvfølgelig meget klart, at det eneste, der virkelig vil løse problemerne i dette område, ville være det, jeg har sagt så mange gange før: Der er brug for en forlængelse af den Nye Silkevej ind i hele dette område, fra Afghanistan til Middelhavet, fra Kaukasus til den Persiske Golf, og for at have en udviklingsplan for alle disse lande som en integreret plan. Dette ville kun kunne fungere, hvis Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, USA og forhåbentlig europæiske lande, alle aftaler, at dette område må opbygges økonomisk. Den eneste måde, hvorpå man kan få fred i det område og virkelig blive terrorismen kvit, er, hvis man har et perspektiv for et håb om fremtiden.

Download (PDF, Unknown)

Leibniz havde ret: Korea beviser, man kan ændre det værste til det bedste, hvis den politiske vilje er til stede

Leder fra LaRouchePAC, 8. maj, 2018 – Alt imens massemedierne sørgede for, at den vestlige verdens opmærksomhed i dag var naglet til præsident Trumps tale, hvor han annoncerede, at USA trak sig ud af Iranaftalen – baseret på endnu en række britiskfabrikerede Store Løgne – så foregik dagens store begivenheder, der faktisk ændrer verdenshistorien, alle sammen på den asiatiske front.

* Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt et todages overraskelsesmøde den 7.-8. maj med den nordkoreanske leder Kim Jong-un i den kinesiske havneby Dalian, hvor de diskuterede vejen frem på Koreahalvøen. Kim erklærede: »Så længe, relevante parter opgiver deres fjendtlige politikker og fjerner sikkerhedstrusler mod D.P.R.K., er der ingen grund til, at D.P.R.K. skal være en atomvåbenstat, og atomvåbenafrustning kan realiseres ... Jeg håber at opbygge gensidig tillid med USA gennem dialog.«

* Den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins forslag til nordkoreanerne om et »Nyt økonomisk kort over Koreahalvøen« skal angiveligt involvere byggeriet af »tre bæltter«: en jernbane fra Sydkorea gennem Nordkorea og videre ind i Rusland; en jernbane, der løber i øst-vestlig retning langs

det, der nu er den demilitariserede zone, eller DMZ; og endnu en nord-sydgående jernbane, som forlænges ind i Kina – og herfra kobler op til hele Bælte & Vej. Asiatiske medier promoverer ligeledes det historiske projekt for Tumen-floden som en del af pakken for politikken for Koreahalvøen.

* Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankom i dag til Japan til det første besøg af den kinesiske premierminister i otte år, til bilaterale diskussioner og til dernæst at deltage i det 7. ledermøde for Japan-R.O.K. (Republikken Korea; Sydkorea) den 9. maj. Li udtrykte sine forventninger om, at »de tre lande vil cementere tillid og søge samarbejde og bidrage til regional udvikling, fremgang og fred«.

Asien er stedet, hvor fremtiden i dag bygges, erklærede Helga Zepp-LaRouche. Det er den eneste del af verden, der vokser økonomisk, så meget, at det er lokomotivet, der trækker de øst- og centraleuropæiske økonomier og enhver anden nation, der er begavet nok til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Der finder ingen reel økonomisk vækst sted i Europa eller USA, og der kan heller ikke komme nogen, før også de opgiver Det britiske Imperiums finanssystem, tilslutter sig Bælte & Vej og følger Lyndon LaRouches politik, der er nedfældet i de Fire Love.

»Det, der er ved at vokse frem, er et nyt sæt relationer mellem nationer«, understregede Zepp-LaRouche, »nye relationer, baseret på win-win-samarbejde med færdsel i begge retninger«. Disse nye relationer er allerede i kraft, og de udgør kernen i det Nye Paradigme, som på lang sigt alene kan sikre den menneskelige races overlevelse.

De projekter, der nu diskuteres og bygges – Tumen-floden, Koreas »tre bæltter«, Transaqua i Afrika – er alle sammen *vore* projekter og politikker, som i årtier er blevet specificeret og promoveret af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere. Og nu bevæger verden sig i denne retning; *vores* retning.

Det er tåbeligt og selvmorderisk at lade som om, dette fremvoksende Nye Paradigme ikke eksisterer, erklærede Zepp-LaRouche. De, der, ligesom Tysklands Angela Merkel, der belærer nationerne i Øst- og Centraleuropa om, at de ikke bør tilslutte sig Bælte & Vej, fordi EU har en bedre, mere »gennemskuelig«, mindre »korrupt« »Europæisk-asiatisk Plan for Konnektivitet«, gør sig selv til grin over hele planeten. Selv enhver struds med respekt for sig selv er begyndt at hive hovedet op af sandet, for ikke at blive sammenlignet med Merkel, Macron og May.

Koreahalvøen, understregede Zepp-LaRouche, er et bevis på princippet om, at de værste situationer i verden kan transformeres til de bedste, så længe den politiske vilje er til stede – og i Korea har denne vilje vist sig at være der, kommende fra Kina, Rusland og USA.

Med det Nye Paradigme, der nu er ved at blive til virkelighed, og med Det britiske Imperiums finanssystem, der er ved at kollapse, er Imperiet nu i en situation, hvor de ikke kan vinde; men de kunne stadig lykkes med at få hele verden til at omkomme i flammehavet sammen med dem. De står tilbage med muligheden for at fremprovokere krige – som det er deres plan med den Iran-politik, som Trump i dag formulerede – og forlade sig på befolkningens godtroenhed med f.eks. at tolerere Det britiske Imperiums statskupforsøg mod Trump-administrationen.

Det er vores opgave, ifølge Zepp-LaRouche, at »uddanne befolkningen i det strategiske billede, hele billedet«, så de indser den eksistentielle fare, som britisk geopolitik frembyder, og således, at de kan handle på grundlaget for, at dette er den bedste, og muligvis sidste, mulighed for at redde civilisationen.

Foto: Præsident Moon Jae-in (højre) og den nordkoreanske leder Kim Jong-un havde en kort samtale forud for deres topmøde, i lobbyen i Peace House, stedet for det Interkoreanske Topmøde 2018, i Punmunjeom den 27. april. (2018 Inter-Korean Summit

De Fire Magter: Et Nyt Paradigme for fred og udvikling.

BILAG: Lyndon LaRouche: Draft Memorandum of Agreement between The United States and U.S.S.R. (1984)

Lyndon LaRouche: Opgaven, som jeg har defineret den, er: Hvis Rusland og USA, og Kina og Indien, som en gruppe af lande aftaler at initiere og gennemtvinge en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser med langfristede aftaler af samme type, som Franklin Roosevelt havde ytret før sin død i 1944, indgået mellem hovednationer, kunne Roosevelts plan være blevet realiseret alle disse år senere, og vi kan gøre det i dag. Det er vores chance. Enten gør vi dette, eller også går vi under. Jeg kan forsikre jer for, at, hvis I tror, der findes nogen mulighed for, at det nuværende system kunne fortsætte ind i det forestående år, som et system, man kan arbejde med, og at der ikke vil være en fortsat generel krise, der forværres, på nuværende tidspunkt, vil der ikke komme nogen økonomisk genrejsning i nogen del af planeten, under de nuværende betingelser.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Kollapsende vestligt finanssystem: Hoenig og Bair advarer om, at Federal Reserve atter lader bankerne fremkalde et kollaps

30. april, 2018 – Den afgangende næstformand for USA's Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC; USA's statslige indskudsgarantifond) Thomas Hoenig og tidligere formand for FDIC Sheila Bair advarede i *Wall Street Journal* den 26. april mod Federal Reserves plan om at sænke kravene til de største bankers egenkapital og siger, denne risikomodel »mislykkedes med at forudsige kollapset i 2008«, og vil gøre det igen.

Hoenig og Bair skrev, at de største bankholdingselskaber uvægerligt vil bruge den kapital, der frisættes under Feds ændrede regler, til at udbetale dividender eller investere i trading/broker-dealer spekulation, og ikke til udlån.

I 2004 fik investeringsbanker på katastrofal vis lov at geare

sig selv helt op til et gæld-til-egenkapital forhold på 30:1. Som resultat var Lehman, f.eks., gearet i forholdet 38:1 på det tidspunkt, hvor det gik konkurs og udløste en generel bankpanik.

»Amerikas største banker er blandt de mest gearede finansielle institutioner, der opererer i landet i dag«, skrev de. »De får lov at finansiere lån og andre aktiviteter med 94 cent i gæld og kun omkring 6 cent i håndgribelig kapital for hver dollar i aktiver. Deres profit slår rekorder – for nogle tager den en himmelflugt på 35 % til det højeste nogen sinde ... Vi er derfor bekymrede over, at Federal Reserve og Kontoret for Valutakontrollen overvejer forslag, som ville gøre yderligere stigninger i bankgearing mulige ...

»Den idé, at sænkelse af kravene til bankernes egenkapital skulle styrke udlån, er en vandrehistorie. Omfangsrig research viser, at banker med højere egenkapital udlåner mere, ikke mindre, gennem forretningscyklusser ...

Husk, at, i begyndelsen af krisen i 2008 havde de amerikanske banker håndgribelig kapital i aktiver på omkring 3 % eller 97 cent for hver dollar aktiv. De mistede den dobbelte kapital og fik billioner af dollar i likviditet og anden hjælp, støttet af skatteborgere til at give dem bail-out (statslig bankpakke) og stabilisere økonomien. I løbet af denne periode faldt deres evne til at låne ud med truslen om insolvens, der voksede.«

Foto: Tidligere formand for FDIC Sheila Bair og afgående næstformand Thomas Hoenig.

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste

partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindre vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regerings side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og

pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget. Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Kina kommer med udfordring til verdenssamfundet om at rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres, identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevidsthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejsning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.

Muellers Russiagate-fupnummer er i færd med at falde sammen, men

de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af kollaps. Denne konspirationsklikes deciderede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og

gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres ledes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika

og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle Herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'.« (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)

**Tidligere BIS-cheføkonom:
Centralbankerne befinder sig
i et Catch-22-dilemma med det**

forestående krak

23. jan., 2018 – »Centralbanker er nu fanget i en 'gældsfølde'. De kan ikke blive ved med at holde renterne på næsten nul med presset fra global inflation, der vokser, fordi det vil føre til en endnu mere farefuld finansboble, men de kan heller ikke bare hæve renterne, fordi det risikerer at få systemet til at eksplodere.«

Lyder det bekendt? Lyndon LaRouche og *EIR* har nu i årtier advaret om, at systemet var dømt til enten at kollapse indad via hyperinflation, eller eksplodere via bankerot. Denne »Catch-22«-situation, som her beskrives, blev afsløret af William White, chef for OECD's tilsynsstyrelse og tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS, i et interview fra Davos med *Daily Telegraphs* internationale business-redaktør, Ambrose Evans-Pritchard.

White siger, at kollapset er uundgåeligt som følge af centralbankpolitikken med kvantitativ lempelse, der har gjort systemet mere farligt end i 2008. »Alle markedsindikatorer ligner lige nu meget det, vi så før Lehman-krisen, men lektien er på en eller anden måde blevet glemt«, siger White. Den globale gældsmængde er steget med yderligere 51 procentpoints af BNP siden Lehman-krisen og er nu oppe på rekordhøje 327 %, iflg. data fra det Internationale Finansinstitut (IIF).

Med kvantitativ lempelse »har banker smidt mere brænde på bålet«, siger White. »Der er ingen, der ved, hvad der sker, når de aftrapper den kvantitative lempelse. Markederne må hellere være meget forsigtige, for der er mange brudpunkter derude.« Han påpeger den aftrapning, der allerede finder sted, med Federal Reserve, der nu sælger for \$50 mia. statsobligationer om måneden. Med hensyn til rentesatserne, så advarer seneste rapport fra det Amerikanske Finansministeriums Kontor for Finansresearch (OFR) om, at en stigning på 100 basispoints ville slå en streg over \$1,2 billion i

obligationsværdier (med henvisning til Barclays U.S. Aggregate Bond Index). Tiårige statsobligationer er allerede steget til det højeste niveau på tre år, 2,66 %, i sidste uge.

Kredit i dollars ud over amerikansk jurisdiktion er femdoblet på 15 år, til over \$10 billion. »Dette er et meget højt tal. Så snart verden kommer i vanskeligheder, vil en masse mennesker få problemer med at servicere denne dollargæld.«

For at vise, hvordan kreditkvaliteten er forværret, nævner White til en start spredningen af et ureguleret gældsinstrument, »tyske Schuldschein-obligationer« (GSB; German Schuldschein Bonds). Schuldscheins er IOU's (simple gældsbeviser), hvis marked rent historisk har været begrænset til tyske selskaber, men som for nylig er blevet udvidet til internationale kunder, der ikke har adgang til andre former for kredit, hvor der kræves en kreditvurdering, og er nu blevet til en form for højrisiko-skyggebanks virksomhed. Schuldscheins kræver ingen kreditvurdering. Den tyske Schuldschein-gæld er nu på 50 % i udlandet.

Et typisk eksempel er det britiske selskab Carillion, der netop er gået fallit, og som havde rejst £112 million gennem GSB'er.

»Farmaceutiske selskaber er underkastet love, der tvinger dem til at foretage tests for utilsigtede konsekvenser, før de lancerer et nyt medikament; men centralbanker lancerede et kæmpemæssigt socialt eksperiment med kvantitativ lempelse med skødeløs lidt tanke på bivirkningerne«, sagde White. »Vi er ved at løbe tør for ammunition. Jeg er bange for, at dette på et tidspunkt vil blive løst gennem en masse misligholdelse af gældsforpligtelser.«

Foto: William White er tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS. (Credit: Real Vision)

»Tiden er inde til at lukke britiske imperieoperationer ned« Helga Zepp-LaRouche i ugentlig international webcast. pdf og video

Så vil jeg gerne sige noget om de subjektive grunde til, at jeg, på trods af alle disse farer, er fundamentalt meget optimistisk: Og der er ikke er nogen pointe i at være bekymret. Man må have en vision for, hvor man med sit liv vil bidrage til forbedringen af den menneskelige race. Jeg har en vision, der ikke er helt identisk med Xi Jinpings, men min vision er også meget lig min mands, med hvem jeg i 40 år har arbejdet på dette, at vi har en verden, hvor hvert enkelt menneske på denne planet kan få et anstændigt liv, kan opnå at opfylde hele det potentiale, som det enkelte menneske har, og at menneskeheden kan blive voksen! Vi kan gå tilbage til de værdier, der er karakteristiske for den Amerikanske Revolution, for den Tyske Klassik, for den Italienske Renæssance og andre af kulturens højdepunkter. Jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan få en kulturel renæssance for klassisk musik, klassisk poesi, og eftersom Kina allerede er på denne kurs ved at genoplive den konfutsianske tradition og lægger stor vægt på klassisk kultur og videnskabelige gennembrud, mener jeg, at Vesten virkelig bør gentænke, hvad vore bidrag til universalhistoriens fremme var, og dernæst

genoplive dem og få en dialog mellem kulturer med alle landes bedste traditioner.

Jeg mener, at dette er menneskets natur.

Download (PDF, Unknown)

Flere advarsler om finanskrak i 2018

Mandag, 1. jan., 2018 – Morgan Stanleys researchafdeling forudså et krak i selskabsgældsboblen i 2018, i en researchberetning ved årets slutning, der blev cirkuleret den 30. dec. NASDAQ-websiden opsummerede Morgan Stanley-rapporten som følger: »Research-teamet [hos Morgan Stanley] har nu et meget dystert syn på kreditmarkederne. Banken siger, at selskaber har udstedt alt for meget gæld, især, fordi de brugte pengene til at tilbagekøbe aktier; og, med rentesatser og afkast, der sandsynligvis vil stige, kunne dette sætte mange i vanskeligheder. Apple er et af de selskaber, der nævnes som værende truet. 'Markeder forventer en glidende nedtrapning af kvantitativ lempelse. Det gør vi ikke.' MS forventer, at markeder af investeringsgrad (eks. obligationer af god kvalitet, der ikke har risiko for ikke at blive tilbagebetalt) vil blive ramt lige så hårdt, som markeder for junkgæld.«

Bankhistoriker og tidligere investeringsbankier Nomi Prins gav en mere detaljeret advarsel i Thruthdig den 29. dec.: »Frem til 1. oktober havde selskabernes udstedelse af gæld af investeringsgrad allerede oversteget \$1 billion – og slog hermed tempoet i 2016 med tre uger. Mængden af selskabsgæld af spekulationsgrad (eller junkgæld), der blev udstedt i de første tre kvartaler af 2017, var 17 % højere end hen over samme periode i 2016. Tilsammen betyder det, at udstedelse af amerikansk selskabsgæld står til endnu et rekordår, såvel som også at være det sjette, konsekutive år for forøgelse af udstedelse af selskabsgæld.

»Som historien har vist os, så brister alle bobler ... Selskabsgæld i amerikanske selskaber, der ikke er finansielle, som procentdel af BNP, har haft et opsving før hver af de seneste tre recessioner. I år nåede det op på niveauer som før krisen i 2007 ... og hvor tidligere, selskaberne brugte noget af deres gæld til at investere i reel vækst, så er selskabernes investeringer denne gang forblevet relativt lave. I stedet har selskaberne været på et indkøbsorgie og har opkøbt egne aktier og herved etableret en tilbagevenden til 2007-niveauet for tilbagekøbsaktier.

Med hensyn til det finansielle, så bliver 2018 et usikkert år med flere bobler, der oppustes af billige penge, efterfulgt af en lækage, der vil begynde med markedet for obligationer eller gæld ... Hvis der kommer endnu en finanskrisen i 2018, bliver den værre end den sidste, fordi systemet fortsat er forblevet grundlæggende set uden reformer, bankerne fortsat er for store til at lade gå ned, og Fed og andre centralbanker fortsætter med at kontrollere pengestrømmen til disse banker (og til markederne) ved at fastholde lave omkostninger for pengene.«

Bundesbank ser trussel mod finansiel stabilitet, rapporterer EIR Strategic Alert i Europa

4. dec., 2017 – Selv om de anvender banksprogets typiske underdrivelser, ser den Tyske Bundesbanks Rapport for 2017 om Finansiell Stabilitet risiko for en finansiell nedsmeltning i begge de to tilfælde af en stigning i rentesatsen og en fortsat lav rentesats. Dette er en Punkt 22-situation (eller, valget mellem pest og kolera), som kun har én eneste løsning: at erstatte det nuværende, bankerotte system med et Glass/Steagall-system.

Der er, lyder det i rapporten, flere indikatorer på, at risikopræmierne systematisk er for lave, og at risiciene derfor er undervurderede. På baggrund af de lave renter er der især risiko for, at markedsaktørernes solvens er overvurderet.

»Risici for det tyske finanssystems stabilitet eksisterer fortsat og kunne stige. Det kunne ske som følge af en pludselig rentestigning, såvel som også som følge af et fortsat lavt renteniveau. Her er der fare for, at risici kunne opstå fra værdikorrektioner [sic] af værdiaktiver, ændringer i renten og kreditbegivenheder (som f.eks. misligholdelse af obligationer), og de øger hinanden.«

De tyske bankers kritiske tilstand ses af den kendsgerning, at banker i stigende grad har lånt til kortfristet og flydende rente og investeret til langfristet, fast rente og skabt en farlig ubalance i tilfælde af en »korrigerende« af renten, eller andre eksterne chok. Særligt eksponeret er lokale banker, siger rapporten. Kravene mod ikke-banker er især øget og er særlig høje blandt sparekasser og kreditunioner.

Samtidig er mængden af kortfristet indskud med en forfaldstid på én dag markant øget.

Mængden af husstandslån over ti år til fast rente er øget fra 23 til 45 % i de seneste 14 år. I tilfælde af en rentestigning, vil banker være tvunget til at betale afkast på indskud, som er højere end deres indtjening på disse langfristede investeringer. Dette udgør en stor systemrisiko, i betragtning af størrelsen af den involverede kredit.

Samtidig kunne en fortsat politik for lav rente øge incitamentet til at løbe risici for at få højere indtjening, og kunne således skabe vanskeligheder for banker.

Rapporten analyserer prisdynamikken på beboelsesejendomsmarkedet og bemærker, med nogen bekymring, at huspriserne i de største tyske byer, iflg. en målemetode, var 15-30 % overvurderet i 2016, sammenlignet med blot 10-20 % i 2015.

Alt imens Bundesbank advarer om systemiske risici, er ECB i en tilstand af fornægtelse. Som besvarelse på spørgsmål, stillet af medlemmer af EU-parlamentets Økonomiske og Monetære Komite den 20. nov., sagde ECB-chef Mario Draghi, at han ikke kunne se nogen bobler og nogen systemisk risiko.

**Den internationale
Betalingsbank, BIS, ringer
alarm**

over globalt finanskrak; Vi har brug for Glass-Steagall nu!

4. dec., 2017 – I sin seneste, kvartårslige finansrapport, der blev udgivet i går, ringede Den internationale Betalingsbank (BIS) alarm over, at den globale finansielle situation er fyldt med farer. Rekordhøje aktivpriser og et uholdbart gælds niveau i national og international valuta, minder om perioden forud for finanssammenbruddet i 2008, på trods af centralbankernes bestræbelser på at stramme kredit, sagde BIS, rapporterer CNBC.

Claudio Borio, chef for BIS' Monetære og Økonomiske Afdeling, talte med medierne i går og advarede om, at »de sårbarheder, der er opbygget på hele planeten under den lange periode med usædvanligt lave rentesatser, er ikke forsvundet. Et højt gælds niveau, både inden for national og international valuta, er der stadig. Det samme er de luftige værdiansættelser«. Desuden, fortsatte han, »jo længere, perioden med at tage risici varer, desto højere kan den eksponerede status blive. Kortsigtet ro kommer på bekostning af langsigtet uro«.

Med hensyn til USA's økonomi, rapporterede BIS, synes de fire kortfristede rentestigninger siden slutningen af 2015 ikke at have afskrækket investorer fra at løbe en risiko, som de oppustede aktivpriser indikerer. Faldet i priser på egenkapital og stigningen i generelle låneomkostninger for husstande og foretagender, som er det normale resultat, når centralbanker hæver renten, har ikke materialiseret sig i USA. Federal Reserves opstramning har ikke skabt noget hak i det, Borio beskriver som markedets »kådhed«. Der er naturligvis ingen omtale af Glass-Steagall som eneste middel til at stemme op for den tøjlesløse spekulation, der forklarer denne »kådhed«.

»Det er, som om tiden var gået i stå«, bemærkede Borio. »Aktørerne på finansmarkedet havde badet i lyset og varmen fra deres 'Guldhårs-økonomi' i det forudgående kvartal. Det fortsatte de med i det seneste kvartal.«

I sin dækning af BIS-rapporten påpeger *Guardian* advarsler fra Neil Woodford, stifter af Woodford Investment Management i U.K., og som sagde i et interview til *Financial Times*, der blev bragt 1. dec., at han mener, at de globale aktiemarkeder befinder sig i en boble, og når den brister, bliver det større og farligere end nogle af de værste markedskrak i historien. »Der er så mange røde lamper, der lyser, at jeg har opgivet at tælle dem.«

Foto: BIS' hovedkvarter i Basel.

ECB's Mario Draghi: Jeg ser ingen boble

21. nov., 2017 – I besvarelse af spørgsmål, stillet af EU-parlamentets Økonomiske og Monetære Komite i går, afværgede chef for ECB, Mario Draghi, at han ikke ser nogen bobler og ingen systemisk risiko. På spørgsmålet, »Hvad holder Dem vågen om natten«, mht. risici for den globale, finansielle stabilitet, svarede Draghi: »Ser vi nogen bobler? Ikke foreløbigt.« Idet han ignorerede aktiemarkedsboblen, selskabsgældsboblen og husstandsgældsboblen – for slet ikke at tale om derivater, alle boblers moder – fortsatte Draghi: »Vi ser lokale situationer, hvor værdiansættelserne er knebne, for det meste ... på ejendomsmarkedet.« Men selv disse »knebne« priser, sagde Draghi, er ganske normale, hvis man sammenligner med de lave priser for et par år siden, og som skyldtes en

depression.

Så, mht. »finansielle stabilitetsrisici, så er de lokale – de er ikke systemiske«.

Foto: ECB-chef Mario Draghi, ser ingen bobler.

ECB's 'mening': Bank bail-in 'værktøjer' betyder ingen indskydergaranti

21. nov., 2017 – EU afprøver muligheden under bank bail-in-regimet for at konfiskere indskud under €100.000, eller »dækkede indskud«. Den Europæiske Centralbank har nu givet en positiv mening til planen, i et dokument, der rapporterer ECB-'meninger', efter anmodning fra EU-kommissionen og EU-parlamentet, dateret 8. nov., 2017.

https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/en_con_2017_47_f_sign.pdf

Forholdsreglen kaldes »Præ-opløsnings-moratorium-værktøj« og består i at indefryse indskud og give kunder lov til at hæve et mindre, skønsmæssigt beløb til daglige udgifter, og at de kun kan få noget efter at vente i fem hverdage. »Moratorie-værktøjet« roses af ECB i dets 'mening' for at give myndigheden, der opløser banken, »mere fleksibilitet«. Det erkender udtrykkeligt, at virkningen er at afslutte indskydergaranti, der i øjeblikket er op til €100.000 i indskudte midler i en bank.

ECB er udmærket klar over forholdsreglens ulovlige natur og forventer derfor, at »disse vidtrækkende beføjelser kun vil

blive praktiseret under ekstreme omstændigheder«; og »den maksimale periode for et moratorium kun bør være fem hverdage i alt, en begrænsning, der også er nødvendig i betragtning af den alvorlige virkning af et moratorium på kreditorenes rettigheder. ECB formaner, at forlængede perioder, i hvilke indskyderne ikke har adgang til deres indskud, underminerer tilliden til banksystemet og sluttelig kunne skabe risici for den finansielle stabilitet«.

Man skal ikke lade sig narre af de formanende ord i ECB-dokumentet; disse »ekstreme omstændigheder« kan forventes i den nærmeste fremtid, med flere og flere eksperter, der advarer om et kommende kollaps af finanssystemet.

Vil vi stadig være barbarer om 10.000 år, eller vil vi være mennesker?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. nov., 2017 – Mens City of London og Wall Street er travlt beskæftiget med et sidste, desperat forsøg på at genanvende deres finanssystem, der ikke kan genanvendes, ved hjælp af en ECB-plan for bail-in, der er udarbejdet for at gribe alle finansielle aktiver for sig selv – deres tidligere »Cypern-model« i stort format – så orkestrerer Rusland, Kina og allierede nationer i stedet en overordnet handleplan for Mellempøsten og for global stabilisering og fred, som det indikeres i det, man kunne kalde en »Syrien-model«.

Vi refererer til drøftelserne den 21. november i Sotji, Rusland, mellem den besøgende syriske præsident Bashar al-Assad og den russiske præsident Vladimir Putin, samt Ruslands

militære topkommando, og hvor de diskuterede deres succesfulde samarbejde for at bringe Syrien tilbage fra afgrunden. Helga Zepp-LaRouche beskrev i dag dette bevægende møde med sine kommentarer:

»Dette er en utrolig idé, for på to år er en fuldstændig håbløs situation blevet vendt omkring. Det syriske folk har gennemlevet utrolige, menneskelige lidelser og har været udsat for enorme prøvelser, men er kommet sejrrikt ud af det.«

Hvis dette kan opnås i Syrien, et mikrokosmos af de værste rædsler, som er blevet skabt af en døende verdensorden for geopolitik og udplyndring, er der intet til hinder for, at en tilsvarende total vending ikke skulle kunne opnås på globalt plan, hvor vi opbygger et nyt paradigme omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ som hovedhjørnesten. Helga Zepp-LaRouche opsummerede den strategiske situation som følger:

»Hoveddynamikken for forandring må komme fra USA. En opfølgning af Trumps besøg i Kina er det, der vil afgøre situationen. Dette er et enestående øjeblik i menneskeheden, og ikke blot USA's, historie. Det er denne opfattelse, vi skal have igennem til befolkningen.

Der er et enormt potentiale. Man ser det i den dynamik, der demonstreredes mellem Xi Jinping og Donald Trump, som var et historisk møde. Man ser det i det faktum, at Panama nu tilslutter sig Kina med Bælte & Vej Initiativet og med Panamas præsident, der udtaler, at dette er den vej, hele Latinamerika vil gå. Det findes i tilnærmelsen mellem Japan og Kina; i Astana-Putin-processen for konsolidering af situationen i Syrien og videre endnu; og i de dybtgående forandringer, der er i gang i Afrika gennem Kinas investeringer dér.

*Alle disse elementer bevæger sig i en meget positiv retning. Men, Damoklessværdet, i form af et muligt finanskrak, hænger stadig over verden. Instrumenterne for at bevæge USA i retning af Lyndon **LaRouches Fire Love** eksisterer, men de er endnu slet*

ikke tilstrækkelige. Potentialiet er helt klart til stede og har aldrig været større end nu. Men det ville også være en stor fejltagelse at tro, at vi allerede har vundet, blot fordi vi har været med til at skabe dette potentiale. Og før, vi har opnået en total sejr for det Nye Paradigme, bør vi ikke have et roligt øjeblik»,

erklærede Zepp-LaRouche.

Hun konkluderede:

»Vi bør heller ikke give efter for ideen om, at vi har brug for et eller andet 'nationalt udtryk' for sund interesse. Vi må virkelig kæmpe med folk for, at det, vi har brug for, er et Nyt Paradigme; en fuldstændig ny ramme for relationer, hvor geopolitik slet og ret smides ud af vinduet. For, vi bør definere menneskeheden ud fra fremtiden, fra 10.000 år fra i dag, med et tilbageblik på nutiden: Hvordan ønsker vi at leve om 10.000 år fra i dag? Vil vi da stadig være barbarer, eller vil vi være mennesker?«

✘ Se Nyt Paradigme Webcast live, med Helga Zepp-LaRouche, torsdag, 23. november, kl. 18 dansk tid:

<http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

Foto: International Mine Action Center i Aleppo, Syrien, 23. dec., 2016. (Photo: Russian Ministry of Defense, mil.ru)

Kina forpligtet over for opbygning af et 'smukt Kina' og en 'smuk verden'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 25. okt., 2017 – »Folk i Vesten er i den grad bagud«, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag efter den ekstraordinære afslutning af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres. I det store og hele synes de vestlige regeringer at være fast besluttet på at gå ned sammen med det transatlantiske finanssystems Titanic. Og befolkningerne er fortsat sørgeligt uvidende om, hvad det er, der faktisk sker i Kina, og om den store plan om at bruge Bælte & Vej Initiativet til at være med til at opbygge en »smuk verden« for alle – en uvidenhed, som Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcasts om »Den Nye Silkevejsånd« er skabt for at råde bod på.

»Vi, 1,3 mia. kinesere, lever i jubel og værdighed«, rapporterede den kinesiske præsident Xi Jinping i sine korte, afsluttende bemærkninger til KKP-kongressen. Så betydningsfulde, som de tidligere præstationer end har været – så som at løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom – så fokuserede Xi på fremtidens opgaver og erklærede, at Kina »omfavner fremragende udsigter« og vil »skride fremad til en stadig mere lovende fremtid«. Med den nøgterne tilføjelse, at »vi føler også det tunge ansvar hvile på os«.

KKP-kongressen udstedte en slutresolution, der satte Kinas mission i en global sammenhæng og annoncerede deres forpligtelse over for at »bevare verdensfred og fremme fælles udvikling«. Hovedhjørnesteinen i denne mission er »aktivt at fremme internationalt samarbejde gennem Bælte & Vej Initiativet« og at bruge win-win-fremgangsmåden, som præsident

Xi har været foregangsmand for, til at »arbejde sammen med folk i alle lande for at opbygge en åben, inkluderende, ren og smuk verden, der nyder varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.

Hvorvidt denne »smukke verden« vil blive opbygget er i høj grad afhængig af præsident Trumps forestående rejse til Asien, og i særdeleshed af hans møde med Xi Jinping den 8. nov. Hvis Trump accepterer Xis gentagne tilbud om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, vil der finde en dramatisk kursændring sted. Men hvis Trump imidlertid i vid udstrækning forbliver bundet til jorden (som Gulliver ...) af britisk bagvaskelse og trusler imod ham – såsom den tidevandsbølge, som er Russia-gate og anti-kinesisk propaganda, der udsyps af Det britiske Imperium og dets aktiver – så kunne hele verden meget vel gå ned, sammen med det bankerotte, Gamle Paradigme. Gårsdagens afsløringer om, at både DNC og Clinton-kampagnen direkte finansierede den britiske efterretningsagent Christopher Steeles arbejde – ophavsmanden til det løgnagtige anti-Trump-dossier, der *ad nauseam* gylpes op i de liberale medier – er længe ventede, men kommer nu særdeles rettidigt for at være med til at befri Trump fra den britiske kampagne.

Netop, som KKP's Kongres afsluttende pressekonference skulle til at finde sted, henvendte China Global Television Network sig til Bill Jones, leder for EIR's Washington-bureau, for at få et live-interview om hans synspunkter om Kongressen, og om Trumps forestående møde med Xi. Jones' svar fastslog pointen: Bælte & Vej Initiativet »kunne blive den lim, der virkelig cementerer relationen« mellem de to lande; hvis Trump og Xi når frem til en sådan aftale, »vil verden bevæge sig mod en ny æra af udvikling«.

Foto: Arkivfoto. (www.news.cn)

Se Helga Zepp-LaRouche Nyt Paradigme Webcast torsdag 26. okt. kl. 18 dansk tid: Hvorfor frygter Det britiske Imperium Kinas Bælte & Vej Initiativ?

newparadigm.schillerinstitute.com

I takt med, at Kina, under Xi Jinpings lederskab, går fremefter med planer for Bælte & Vej Initiativet (BRI) for at realisere drømmen om global, økonomisk samarbejde som grundlaget for fred, er de af City of London/Wall Street-kontrollerede medier blevet mere uærlige og ondsksfulde end nogensinde. I løbet af de seneste dage har *Wall Street Journal*, *Time*-magasinet og Londons flagskib *Economist* føjet deres stemme til skrige-koret, der angriber Kina.

Alt imens de på inkompetent vis insisterer på, at Kinas politik skaber en uholdbar gældsboble – og ignorerer den VIRKELIGE gældsboble, der er klar til at eksplodere i det transatlantiske område – så anklager forsvarerne af det bankerotte, geopolitiske imperium Kina for at bruge udvikling af infrastruktur til at slavelænke fattige nationer ved at overlasse dem med gæld og stjæle deres råmaterialer (hvilket er præcist, hvad Det britiske Imperium har gjort i århundreder).

Så hvorfor al denne panik? Med præsident Trump, der er klar til det, der kunne blive en verdenshistorisk række af møder i Asien, vil muligheden for, at USA bliver en deltager i BRI, være et betydningsfuldt skridt mod at afslutte den unipolære verden, der er gennemtvunget af det kollapsende bank- og finansimperium.

Se Schiller Instituttets ugentlige webcast på torsdag for at få de virkelige nyheder om denne dynamiske proces og blive en deltager i denne verdenshistoriske transformation.

Kinas Kommunistiske Partis Nationalkongres åbner onsdag, og dernæst rejser Trump til Kina; Det Nye Paradigme er muligt og presserende nødvendigt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. okt., 2017 – Der er gået fem år, siden Xi Jinping blev partiformand og præsident for Kina under Kinas Kommunistiske Partis sidste Nationalkongres i 2012. Den transformation, der, som et resultat af Bælte & Vej Initiativet har fundet sted i dette korte tidsrum, ikke alene internt i Kina, men også internationalt, er verdenshistorisk og betagende. Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået i løbet af de seneste halvtreds år – for en verden fri af krig, og fri af fattigdom, hvor alle borgere i

verden kan deltage i skabelsen af hans eller hendes egen, og hele menneskeheden, fremtid – dette Nye Paradigme opleves nu i Kina og bliver spredt til hele verden gennem den Nye Silkevej.

Tuo Zhen, talsmand for Kinas Kommunistiske Parti, sagde på en pressekonference i dag, at Bælte & Vej Initiativet nu er blevet inkorporeret i flere FN-dokumenter, at, »mellem 2013 og 2016, har kinesiske selskaber investeret omkring \$560 mia. i udlandet, betalt over \$100 mia. i forskellige former for skat til værtslandene, og skabt millioner af jobs for lokalsamfundene«. Han sagde, at investeringerne har været med til, at modtagerlandene har kunnet »transformere deres resurser og arbejdskraft til fordel for udvikling«, og at »Kina har udviklet partnerskaber af forskellig art med omkring 100 lande, regioner og regionale organisationer. Kinas venskabskreds udvides dag for dag«.

Præsident Trump anser sig selv for at tilhøre denne voksende venskabskreds, men det haster med, at han benytter chancen med sit besøg i Kina om to uger til fuldt og helt at integrere USA's økonomi i Bælte & Vej, både for, at amerikansk industri kan deltage i og drage fordel af de massive udviklingsprojekter i hele verden, og ligeledes for, at Kinas enorme beholdning af amerikanske statsobligationer kan få lov til at deltage som kredit til genopbygning af den tidligere amerikanske, industrielle og videnskabelige storhed. LaRouches begreb om en nationalbank til udvikling, efter Hamiltons principper, og som er én af LaRouches Fire Love, er blevet entusiastisk modtaget af ledende kinesiske og japanske økonomer under diskussioner med EIR, som et middel til at anbringe deres enorme reserver af amerikanske statsobligationer i nyttige, produktive investeringer, og som atter vil gøre USA til en partner i global udvikling, som det var i FDR's og JFK's æra.

Londons og Wall Streets herrer, der forsøger at bevare deres bankerotte derivatbeholdninger, er desperate for at standse

præsident Trump i at tilslutte sig det Nye Paradigme. I løbet af de seneste dage har BBC, City of Londons *The Economist*, *Wall Street Journal* og *Washington Post* alle publiceret vilde udfald mod Xi Jinping (den nye Mao, diktatoren, den nye Stalin, storinkvisitoren, osv.), med det formål at forgifte præsidentens besøg i Kina. Ligesom med Russiagate-hysteriet fra samme kilde, lader det amerikanske folk sig ikke længere så let snyde.

Under en konferencesamtale med sine medarbejdere i dag sagde Helga Zepp-LaRouche, mht. dette svangre øjeblik i historien:

»Vi bryder igennem på mange niveauer. Det er måske ikke det store, bragende gennembrud, men jeg ser fremskridt på mange niveauer mht., at folk anerkender vores autoritet for at have udviklet denne vision og er villige til at konfrontere mere seriøse ideer, og især, at folk forstår, at Lyndon LaRouche var den, der forudsagde alle disse ting, med begyndelse i hans erkendelse fra 1971 af, hvad det betød, at Nixon fjernede Bretton Woods-systemet, og især, at han praktisk talt var den eneste, der identificerede, at Sovjetunionen ikke ville overleve sine politikker i 1984, hans forudsigelse i 1988 om den tyske genforening, og hans forudsigelse fra 2007 om sammenbruddet af det globale finanssystem. Jeg mener, at folk virkelig må hævde vores autoritet mht., hvem, vi er, mht. at fremlægge Lys økonomiske teori og tanker. Jeg tror, folk nu er bedre i stand til at konfrontere disse mere dybtgående begreber, som er associerede til Lys evne til at foretage denne form for korrekte analyser.

Så jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan vinde denne kamp på kort sigt. Vi bør være passende glade og motiverede for at overbevise folk om at komme med på vognen og tilslutte sig en helt ny æra i civilisationen; for på en eller anden måde at appellere til folks forestillingsevne – med klassisk musik, en verden uden fattigdom, en verden, der er forenet omkring ideen om én menneskehed. Jeg mener, vi kan få budskabet ud og få folk med om bord i stort tal.«

Foto: Xi Jinping aflægger rapport til Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 19. Nationalkongres på vegne af KKP's 18. Centralkomite i Folkets Store Hal i Beijing, Kinas hovedstad, 18. okt., 2017. (Xinhua/Lan Hongguang)

Trump-rådgiver advarer om derivat-/Brexit-trussel; det rejser spørgsmålet om Glass-Steagall

16. okt., 2017 – Præsident Donald Trumps økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn, kom, under en tale for Gruppen af 30 rådgivningsgruppen for bankaktivitet efter IMF/Verdensbankens årlige møder i Washington, D.C., med nogle advarsler om derivatmarkederne og for-store-finansinstitutioner, iflg. *Financial Times*. Cohn sagde, som også USA's Finansministerium i en nylig rapport havde sagt, at clearinghusene, der skal forestille at reducere risici for modparter i de uregulerede derivatvæddemål til hundreder af billioner af dollar, i stedet selv var ved at blive koncentrationer af systemiske risici.

En af de ting, Cohn iflg. *Financial Times* understregede, var, at »Reguleringssystemet efter krisen skaber voksende kompleksitet og vækst af massive finansfirmaer og ignorerer lektien fra nedsmeltningen«. Han understregede, at de reguleringer, der blev vedtaget efter krakket 2008, inkl. Dodd/Frank-loven i USA, og som det var meningen, skulle fjerne »for-store-til-at-lade-gå-ned«-truslen, faktisk var i færd med at »føre til konsolideringen af mere aktivitet i en håndfuld enorme selskaber«. Han kaldte dette for »uhensigtsmæssige

virksomheder», inklusive, at nye banker ikke kan komme ind i systemet.

Alt imens denne erklæring om problemet tydeligvis rejser den kendte løsning – at genindføre Glass/Steagall-loven for at bryde Wall Street-storbankerne op – så foreslog Cohn ikke dette, denne gang, men hævdede, at Finansministeriets fjernelse af visse reguleringer af Wall Street ville gøre det muligt for nyere, mindre banker at etablere sig.

Cohn advarede i særdeleshed om den voksende derivataktivitet, der finder sted gennem clearinghusene: »noget, der begynder at give genlyd som en betydelig, systemisk risiko«. Clearinghuse blev etableret som de store bankers partnerskaber efter krakket i 2008, for at sikre derivatspekulanter mod deres modparters bankerot i den anden ende af væddemålene, eller mod singulariteter i valutakurser, rentesatser osv., som der indgås væddemål om. Clearinghusene, der hovedsageligt opererer i London, hvor 40-50 % af alle derivatkontrakter kommer fra, har ikke en tilstrækkelig egenkapital, fordi de opfører formodninger om derivatvæddemålenes »nettoprofit« i en krise og herved reducerer det, der skal garanteres, men som højst sandsynligt ikke vil være muligt i netop denne sammenhæng.

Eftersom derivatmarkederne til anslået \$600 billion er indlysende systemiske, er de omkring et dusin clearinghuse lige så systemiske, men underkapitaliserede, og i stedet for at fjerne risiko, så koncentrerer de den. Cohn bemærkede, at USA's Finansministeriums rapport sagde, at UK's »Brexit« gør dette til en hastesag.

Et andet talerør for City of London, *The Economist*, siger den 12. okt. i artiklen, »Brexit Will Give the Derivatives Markets a Nasty Headache« (Brexit vil give derivatmarkederne en grim hovedpine), at clearinghuse udgør et betydningsfuldt profitcenter for City of London-banker. »LCH, et clearinghus i London, clearer over 50 % af renteswaps [langt de mest almindelige derivater] i alle valutaer; Londonhuse clearer 75

% af swaps i euro og 97 % af dem i dollar.« Selv guvernør for Bank of England Mark Carney har erkendt, at disse clearinger kunne blive »juridisk ugyldige« under en kaotisk Brexit. At dette ville forårsage finansielt kaos, ville være årets underdrivelse.

Financial Times citerede Gary Cohn og skrev: »'Vi er uforstående over for størrelsesordenen af konstant at komme ting i clearinghuse uden de korrekte 'autoværn' i clearingshusene', fremførte hr. Cohn. 'I takt med, at vi får mindre gennemskuelse, og mindre likvide aktiver i clearinghuset, begynder det for mig at give genlyd af at være et nyt, systemisk problem.'«

Foto: Trump sammen med sin økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn.

Med det forestående finanskrak ligger magten hos dem, der ved, hvad man skal gøre

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. okt., 2017 – Advarslerne fra IMF, fra Trumps økonomiske rådgiver Gary Cohn, fra aktiemarkedsanalytikere, er underdrevne, i forsigtige vendinger, men peger ikke desto mindre på det fremstormende faktum: nogle af de mange overforlængede gældsbobler, der er blevet skabt af centralbankerne siden 2008, vil snart krakke. Disse »læk« slutter sig til en vedvarende trommehvirvel af advarsler, der kommer selv fra sådanne normalt udtryksløse

personer som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om, at et sammenbrud er på vej.

I den 35 medlemmer store Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), advarer IMF, er graden af gældens gearing både for ikke-finansielle selskaber og for husstande, rekordhøj og kan ikke overleve en stigning i rentesatsen; centralbankerne er i færd med at nedtrappe deres programmer for »kvantitativ lempelse«, som driver gearingen af gælden endnu højere op. Ethvert fejltrin, der hurtigt sætter rentesatsen op, vil udløse betalingsstandsning i 20 % af alle amerikanske selskaber, sagde IMF. »Lånemarkedet befinder sig i en ikke tidligere set tilstand«, sagde Brian Raven fra Tavistock Investments til CNBC den 9. okt. Fejltagelser fra centralbankernes side med at hæve renterne »kan give uforudsigelige bagslag og sammenbrud i markeder, der ikke er særlig likvide.«

Og nu, den voksende fare for de Londoncentrerede clearinghuse for finansielle derivater og valutahandel – især i tilfælde af et uordentligt udfald af »Brexit« – antydes både af Cohn, i en tale for Gruppen af 30 bankierer den 13. okt., og af USA's Finansministerium. Disse underkapitaliserede clearinghuse er nu, siger City of Londons *Financial Times*, »en ubehagelig hovedpine for derivatmarkederne« – som, med \$600 billion i uregulerede, spekulative væddemål, er alt, alt 'for store til at lade gå ned' – eller til at redde gennem bail-out.

Disse enorme gældsbobler, der blev skabt, eller genskabt, efter krakket i 2008 af centralbankernes pengetrykning, er i overvældende grad blevet brugt til spekulation, især i »konstant stigende« aktiemarkeder. Ironisk nok er den gæld, Kina har udstedt, og som konstant fordømmes, undtagelsen – bakket op af nye, offentlige aktiver til \$10 billion eller mere, \$3 billion i reserver af fremmed valuta, \$1 billion i statens egenkapital, og nu, af offentligt byggeri uden for Kina hele vejen langs det ekspanderende Bælte & Vej.

Et ukontrolleret krak vil blive den største, menneskeskabte katastrofe. Endnu en »Lehman-orkan« vil langt overstige Maria eller Harvey i økonomisk ødelæggelse og bære faren for en optrappet krig med sig. De skridt, der hurtigt kan bringe denne fare under kontrol, fremlægges af EIR og LaRouche PAC, samtidigt, ved hjælp af de midler, der – ifald de tages op og anvendes – kan stoppe heksejagten, der anføres af Robert Mueller imod præsident Trump, og således sætte Trump fri til at tage disse skridt.

Det første skridt – en genindførelse af Glass-Steagall – fremsættes i hele Europa, såvel som i USA. Det var faktisk den klare og indlysende løsning til selve den trussel, som Trumps rådgiver Gary Cohn understregede i sin tale den 13. oktober, om den konstant voksende størrelse og kompleksitet af de største banker, der dominerer finanssektoren.

Hvis Trump, når han om to uger rejser til topmøder i Asien, diskuterer det yderligere skridt med at skabe en national kreditinstitution i USA til infrastrukturbyggeri, vil Amerikas tilslutning til Bælte & Vej Initiativet stort set være sikret, og den store fare med Wall Streets finansielle nedsmeltning vil komme under kontrol.

Foto: Præsident Trump underskriver en eksekutiv ordre i det ovale kontor den 3. februar, 2017, mens Gary Cohn, til højre for Trump, overværer underskrivelsen. (Whitehouse Photo)

**Voksende krav om
eftersforskning af Muellers**

forbrydelser

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. okt., 2017 – Kampen om USA's præsidentskab er ved at blive den kamp, der vil afgøre skæbnen for civilisationen, som vi kender den. Vi oplever historiske forandringer i verden, med finansimperiet, centreret i London og New York, der vakler mod et katastrofalt kollaps. Finanssektorens herrer kan ikke længere holde deres egne aktører tilbage fra at komme med advarsler om, at kollapset er umiddelbart forestående, som tidligere tyske finansminister Wolfgang Schäuble sagde i sidste uge med en refleksion over den massive likviditet, der dækker over den voksende gældsboble – som han selv var med til at skabe. Den eneste udvej ligger i, at præsident Trump fuldt og helt implementerer de politikker, han har formuleret: En Glass/Steagall-reorganisering af finanssystemet samtidig med, at man afskriver den kunstige gæld og skaber ny kredit til realøkonomien; fuldt ud at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med at dirigere statslig og international kredit til sand nationsopbygning, inklusive i USA; med at forny Amerikas helligelse til de fremskudte grænser af menneskets viden, gennem et genoplivet rumprogram, fuldskalaproduktion af kernekraft og optrapning af forskning i fusionskraft. Disse koncepter, som Lyndon LaRouche har promoveret gennem sine Fire Love, er begge inden for rækkevidde, og det haster.

Som modspil forsøger briterne og deres aktiver i USA hektisk at afsætte Trump fra embedet, hvilket de mener, er den eneste måde, momentum for et virkeligt paradigmeskifte kan stoppes. I løbet af den seneste uge har LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) distribueret vores 32 sider lange dossier, »**Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder – Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov**«, der afslører særlige anklager Robert Muellers forbrydelser, til næsten alle medlemmer af Kongressen. Rygterne og sladderer begyndte omgående at svirre

om forslag om at konfrontere Mueller direkte. I fredags sendte 19 kongresmedlemmer et åbent brev til lederne af Husets, hhv. Senatets Justitskomite og krævede omgående kongreshøringer om den »mulige interessekonflikt og beskyldninger om politisk partiskhed« vedr. hr. Mueller. Senator Chuck Grassley, der er leder af Senatets Efterretningskomite, og formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes, fører begge en kamp mod efterretningssamfundet, fordi disse har blokeret for deres bestræbelser på at efterforske hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten. Det vil kræve maksimalt pres fra det amerikanske folk for at optrappe denne modstand mod forsøget, der kommer fra London, på at udføre et kup mod nationen.

De amerikanske massemedier støtter fuldt og helt dette britiskanstiftede kup og kolporterer påstande om, at præsidenten er uskikket til embedet, og med flere, der kræver, at man påkalder Forfatningens artikel 25 for at fjerne ham fra embedet pga. mental ustabilitet. Det må bemærkes, at selvsamme presse var tavse, da Obama begik forbrydelser mod menneskeheden med ødelæggelsen af Libyen og Syrien, i ledtog med al-Qaeda, eller da han overgav den nationale beslutningstagning til narkohandlende finansinstitutioner og legaliserede anvendelsen af narkotiske farmaceutiske lægemidler, der ødelægger menneskers hjerne.

I dag optrådte udenrigsminister Rex Tillerson på CNN og CBS søndags-talkshows, hvor han udtrykte sin totale afsky for det smålige, degraderende bras, der fylder 24-timers nyhedskvænen i USA, alt imens verdenshistoriske forandringer, der finder sted på globalt plan, og som fortjener og kræver fuld opmærksomhed, ignoreres. Da han blev presset til at angribe præsidenten, svarede han: »Præsidenten er en meget ukonventionel person, som vi alle ved, mht., hvordan han kommunikerer, hvordan han kan lide at skabe begivenheder, der fremtvinger handling. Præsidenten tager derfor ofte skridt til at fremtvinge handling, når han føler, at tingene simpelt hen ikke flytter sig.« Han udtrykte sin fulde støtte til Trump og

hans politikker og tilbageviste løgnene om, at han skulle være undermineret af præsidenten.

Faren ligger i, at folk sidder fast i denne 24-timers nyhedskværn og ikke ser, at vi nu gennemlever en forandring i historiens lange bue. Sådanne øjeblikke med fundamental forandring, der fører til enten en ny, global renæssance, eller også til katastrofalt kaos og katastrofal krig, er farlige, men er også mulighedernes øjeblik, hvor folk er i stand til at overvinde fordomme og politisk dovenskab for at tænke over universelle ideer – det, som digteren Shelley identificerede som »intense og passionerede begreber om menneske og natur«. Og det er sådan, vi må adressere vore medmennesker i dette dyrebare øjeblik.

Foto: Tidligere præsident George W. Bush og FBI-direktør Robert Mueller applauderer klasseformanden torsdag, 30. okt., 2008, ved dimissionsfesten for FBI-specialagenter i Quantico, Va. (Whitehouse Photo)

**Schiller Instituttets Venner
stiller op i
kommunalvalget. Briterne og
finans-
markederne frygter Trump –
Hvad sker der**

når Trump besøger Kina?

POLITISK

ORIENTERING, 5. okt., 2017.

Inkl. del 2

»Verden er i den grad præget af et helt utroligt potentiale for menneskeheden videre færd, her på Jorden og ude i det store univers, der omgiver os. Samtidig, så er vi også – på grund af, at der er en gammel magtstruktur [kan ikke høres] – jamen, så er vi også i en farlig tid, hvor det kan gå helt galt. Hvor vi lever med en aktiv trussel om, at disse galninge i den gamle garde kan finde på at udrydde menneskeheden i en atomkrig. Det er noget, man må forholde sig til og ikke lade sig terrorisere af det, så man bliver paralyseret – man skal måske synge lidt mere; ha' lidt input for sjælen, så man ikke går helt i baglås – og så skal man ellers holde fokus på, hvad der er muligt, og hvordan vi intervenserer til gavn for de kommende generationer i at sikre, at vi i USA og i Europa får et skifte fra det gamle, defekte paradigme, som vi stadigvæk er præget af, og som etablissementet i den grad forsøger at fastholde; og så en overgang til et nyt og langt bedre paradigme, som indebærer en bedre fremtid for hele menneskeheden befolkning.« ...

2. del:

https://soundcloud.com/si_dk/finansverdenen-frygter-trump-hvad-sker-der-nar-han-besoger-kina-om-en-maned

Einstein havde ret: En tåbe er den, der bliver ved at gentage sine fejl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Nødvendigheden af en reorganisering af det miserable finanssystem, som er skyld i, at svælget mellem rig og fattig på uacceptabel vis er blevet større, og hvis uretfærdighed har gødet jorden for Brexit, Hillary Clintons valgnederlag, 'Nej' i den italienske folkeafstemning om forfatningsændring og nu, det elendige valgresultat for den Store Koalition i Tyskland, burde ikke være så svær at indse. De økonomiske nedskæringer i de nye, tyske delstater, der havde indledt Treuhand-politikken (som havde til opgave at privatisere statsejede virksomheder i det tidligere Østtyskland, -red.) under Birgit Breuel, var et udtryk for dette uretfærdige system. Uden denne oplevelse, affolkningen af hele landsbyer og følelsen af at være blevet skubbet ud i samfundets yderkant, på trods af renoverede markedspladser, ville reaktionen på flygtningekrisen i det østlige Tyskland aldrig være faldet så voldsomt ud, og AfD ville nu ikke være det stærkeste parti i Sachsen og det næststærkeste parti i de fire andre, nye delstater.

Men uagtet mainstreammediernes omfattende censur, vokser nu et helt nyt, økonomisk system, der beror på helt andre principper – nemlig på menneskehedens almene vel og et win-win-samarbejde mellem de deltagende stater. Det er i Tysklands egeninteresse at arbejde med i dette nye paradigme.

Einstein havde fuldstændig ret: »Man kan ikke løse problemer med den samme tankegang, ved hvilken de er opstået!«

Download (PDF, Unknown)